ב"ה | יחי המלך המשיח! | אלול ה'תשפ"א | גיליון מספר 1 | לכבוד יום הבהיר ח"י אלול

גאו"ממש

ירחון הפצת בשורת הגאולה לבנות אנ"ש

כיצד ייתכן שתינוק חדש יגרום להתמרמרות? מהו הקשר בין הפרי המובחר ליהודי? למי כל כך חשוב מה שאת חושבת?!

רגע של מלכות

רק בן 13 וכבר עזב את ביתו וגלה. תפילתו ארכה בין 3-4 שעות(!) כששיר בפיו וספר- תורה בידו, עלה בסערה השמיימה.

חסידות. מי יודע?!

"...יש לך תמונות של הרבי מלובביץ'... את יכולה לספר לי עליו?"

"אה...", נבוכה. האישה מביטה במושקא בציפייה.

מה את אומרת?

מה עלה בגורלו של יואל שכל הרופאים התייאשו ממצבו? מדוע החסיד היה המום לשמע שמו של הרבי?! ועד כמה אני מייצגת?

יופי שבצניעות

מה הקשר בין מצלמה לגאולה?

גאו"ממש

את טסה לרעבע? זה בשבילך!!!

אקטואלי

התפתחי לו?! לדוד?!

מבט חסידי

• יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! •

תוכן עניינים

- דבר המערכת 1
- רגע של מלכות/דבורה ה. 3
- מעשינו ועבודתנו 4
- סיפור ולעניין/פ. ליפשיץ 5
- חידת חת"ת/דבורה ה. 6
- פינת הלכה/דבורה ה. 7
- סדר בניגונים/רחלי ל. 8
- חסידות מי יודע/רות ל. 9
- אבן הבוחן בניעות/חני ג. 10
- אוגנ"מ/פ/ציפורה ארונמן 12
- מה את אומרת?/רחלי ל. 13
- יומן דפברג/רות ל. 16
- אקטואלי-ט"ו אלול/דבורה ה. 17
- אקטואלי- ח"י אלול/ג.ר. 19
- אקטואלי-יום כנגד חודש/דבורה ה. 21
- מבט חסידי/מנוחי 23
- כעומד לפני המלך/ק. שיינין 24

גאו

המערכת

יודעות שחיכתם בסבלנות (או לפחות השתדלתם;) ולא מעט זמן.. שמחות להשיק את הגיליון הראשון של עיתון גאו"ממש (כפיים:)
בטוחות שאתם עם המון שאלות..
ננסה להסביר כמה שאפשר..
אוקי, אז איך הכל התחיל?..
אחרי לימוד מעמיק של שיחת הד"מ של כ"ח ניסן, הבנו שאין, חייב לפעול! כבר נסחפנו להתוועדות מיוחדת, על 'מה צריך לעשות?', 'מה הרבי רוצה?', 'מה נדרש ממני'..
בסיום ההתוועדות, אחרי כמה רעיונות. כבר היינו בדרך לכותבות, מגיהות, והמעצבות המוכשרות והמיוחדות שלנו..
אז מה זה 'גאו"ממש'? גאולה ומשיח – ממש. כידוע שאנחנו נמצאות על סף הגאולה ממש, ורק צריך לפקוח את העיניים, והגאולה כבר כאן! בעיתון זה נתמקד בעיקר בלימוד ענייני גאומ"ש.
העתון מיועד - לך(נו ברור, אז מי קוראת אותו עכשו?:)
אבל סומכת עלייך שזה לא ישאר רק אצלך, שתפיצי הלאה!
מה אשמה חברה שלך שלא העברת לה?!
העיתון מיועד לבנות בלבד.
הערות / הארות, תובנות, שאלות, תודות, תרומות, ופרגון קטן;)
להקדשת העיתון לזכות יקיריכן פנו למערכת העיתון.
רוצים לקחת חסות בעיתון? פנו למייל.
יש לך רעיון לכתבה נוספת? רוצה לקחת חלק? אל תהססי. פני אלינו.
מייל המערכת עיתון גאו"ממש -
g.mm770770@gmail.com
קריאה מהנה, והכי חשוב – ליישם.
שנזכה להתראות עם הרבי שליט"א מה"מ בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

תודות

קודם כל – לקב"ה שזיכנו להגיע לרגע זה.
לרבי שליט"א מה"מ. תודה רבי. זכינו.
לעורכות הראשיות שעבדו על העיתון ללא הפסקה ימים ולילות.
לצוות המגיהות, שעברו כתבה כתבה כדי שתקבלו את התוצר המדוייק ביותר.
לצוות הכותבות המוכשרות.
תודה מיוחדת – למעצבות העיתון, שגרמו לנראות איכותית ומרהיבה.
לכל היקרות שהפיצו ושיתפו פעולה.
לאלה שסייעו לאורך הדרך.
תודה.

צוות עיתון גאו"ממש:

עורכות ראשיות – רחלי ל. | דבורה ה. | רות ל.
מגיהות – רחלי ל. | דבורה ה.
צוות הכותבות – רחלי ל. | דבורה ה. | רות ל. | ק. שיינין. | ג. ר. | ציפורה ברוכמן. | חני ג. | ש. ליפשיץ.
עיצוב גרפי – תהילה בן משה. | מינדי מעטוף. | בלומי פ.

הסבר קצרצר על כל מדור..

'רגע של מלכות' – במדור זה תמצאי נקודה מתוך שיחת הד"מ, כדי שבזאת תוכלי לחיות את זה. (שלא תביני לא נכון, מדור זה לא פוטר אותך מלימוד מעמיק של שיחת הד"מ מתוך מילותיו הקדושות של הרבי שליט"א מה"מ, אלא רק כדי לתת הרגשה לפתוח ספר, וללמוד;)

'מעשינו ועבודתנו' – צידה לדרך משיחת הד"מ.

'אקטואלי' – מדור עכשוי לפי מעגל השנה.

'חסידות מי יודע?!' –מידע חסידי מרתק.

'סדר בניגונים' – כאן נעשה לך סדר (ב)ניגונים, מי? מה? מתי?

'סיפור ולעניין' – סיפור קצר עם מסר חזק לחיים של גאולה.

'גאו"ממש' – גאולה ומשיח, ממש. טעימה מימות המשיח.

'כעומד לפני המלך' – כדי שבזאת תעמדי מוכנה לפני המלך. מדור בנושא תפילה.

'מה את אומרת?' – פאנל חסידי, התוועדות תוססת, דילמות הכי אקטואליות.

'חדת-חת"ת' – כאן נבחן עד כמה את מתמידה בלימוד שלושת השיעורים היומיים.

'אבן הבוחן צניעות' – כאן נתחזק ביחד בנושא הכי נוגע.

'הלכה לדרך' – הלכה קצרה ליישום בפועל.

'מבט חסידי' – כאן זה המקום שלך! את אחראית על התוכן;)

'יומא דפגרא' – לוח שנה חסידי.

רגע של מלכות

חיה נאנחת אנחה עמוקה, 'היום זה לא פעם' היא מהרהרת לעצמה בעוגמה.
'פעם היה לי את מי לשתף, פעם היה לי עם מי להתייעץ, פעם הייתה לי אוזן קשבת.
או בשלוש מילים,
פעם הייתה רבקי!
לא, ח"ו, שלא תבינו לא נכון, רבקי חיה ונושמת ב"ה ואנחנו בקשרים מצוינים, אבל היום..
היום זה קצת שונה..
רבקי ואני בנות דודות קרובות, ממש קרובות. תמיד התייעצתי איתה, תמיד שפכתי עליה את ליבי, למרות הפער שבין הגילאים, לטובתה של רבקי כמובן, היא תמיד האזינה לי בסבלנות והכלה.
עד שהגיע הסוף הדרמטי וה... משמח! כן, הוא משמח.
רבקי ילדה בן במזל טוב.
היא חיכתה המון שנים, התפללה וייחלה, ציפתה ובקשה, ו.. זכתה!
אני הכי שמחה בשבילה, באמת! לא הייתה במשפחה מאושרת ממני, מלבד רבקי עצמה כמובן..
בחודשים הראשונים שמענדי נולד, אהה שכחתי לציין, קוראים לבן של רבקי מענדי..
לא הרבתי להתקשר, הבנתי שכשנולד ילד זה דורש פניות, אנרגיה וזמן.
אחרי קצת יותר משנה, החלטתי לנסות שוב לדבר עם רבקי ולהתייעץ איתה, התאכזבתי ממש!
כשהתקשרתי היא דווקא שמחה, ובדיוק מענדי ישן.
אולי פנויה מעסוקים היא הייתה, אבל ראשה לא היה פנוי. בכלל לא.
"את יודעת, מענדי התחיל לומר 'אבא', מתי הוא יגיד גם 'אמא'?"
"תגידי, זה נורמלי שמענדי עוד לא זוחל? אחותך כבר זחלה בגיל הזה, לא?"
"איזה מותק מענדי כשהוא בוכה זה פשוט ממיס"
"בדיוק אתמול מענדי נתן נשיקה לתמונה של הרבי, וכמעט אכלתי אותו"
"את יודעת, מענדי לא אוהב שוקולד, ראית פעם ילד שלא אוהב שוקולד?!"
"צבע השער שלו בדיוק כמו של לוי, איזה ג'ינג'י"
מענדי מענדי מענדי, ועוד פעם מענדי.
אז זהו, היום זה לא פעם' חיה נאנחת בשנית.

....

בדבר מלכות כי תבוא, מסביר הרבי שליט"א מלך המשיח שכל יהודי הוא ביכורים, הוא כמו הפרי המשובח ביותר, הנבחר והבכור. אפילו מעשיותו של היהודי, אפילו הדברים הלכאורה טפלים וקטנים, חשובים לקב"ה כל כך, כולם מובאים כביכורים לבית המקדש.

....

את, ביתו יחידתו.
את, זכית במעמד המיוחד.
את, נולדת לאביך לעת זקנתו.
"ישראל וקוב"ה כולא חד".
כל מחשבותיך, דיבורייך, המעשים,
יקרים לאבא, חשובים כבבת.
גם אלו המעשייך, הנראים טפלים,
יקרים לאבא, הלא את לו בת!
האם תמיד הן, המחשבות,
האם בקביעות הם, הדיבורים, המעשים,
האם תמיד הם ראויים להיות
של בתו של מלך מלכי המלכים?!

מעשינו ועבודתנו

*להיזהר בכל מחשבה דיבור ומעשה, ואף הפרט הקטן ביותר בהנהגתו, שיעשה במלוא תשומת הלב ובזהירות, כראוי ומתאים לדבר שנעשה 'לפני ה' אלוקיך', במיוחד בחודש הסגולה – אלול, ובמיוחד בי"ב הימים האחרונים בחודש אלול.

*להשפיע על הזולת שבסביבתו שגם הם יעשו את עבודתם בשלימות בחודש אלול, בימי הסליחות ובחודש תשרי.

*לספק צרכי החג וצרכי ראש השנה וצרכי כל חודש תשרי לכל אלו שחסר להם.

*לבקש ולזעוק להקב"ה 'עד מתי?!', שתבוא הגאולה בפועל ממש.

סיפור לעניין

באחד הימים בתחילת נשיאות הרבי שליט"א, פסע הרבי מביתו לכיון 770, (באותן השנים הרבי הלך לבדו) עמד חסיד בעלזא צעיר בפינת הרחוב איסטן פארקווי וברוקלין וחיפש עשירי למניין. (השטיבל של חסידי בעלזא שכן בפארקווי 662 - דקות ספורות מ770). אותו חסיד בעלזא לא הכיר את הרבי ובראותו יהודי הדור פנים פוסע לבדו, קרא לעברו- 'ר' ייד (ר' יהודי), אנו צריכים עשירי למניין.'

נענה הרבי ואמר שכבר התפלל מנחה, אבל יכול הוא להשלים מנין. כך במקום לפנות ימינה ל770, פנה הרבי שמאלה לכיוון השטיבל של בעלזא. בינתיים המתינו החסידים לרבי ב770, ומאחר וידעו כי הרבי מקפיד מאד על הזמנים, לא הבינו היכן הרבי. וכך סיפר המזכיר, ר' יהודה-לייב גרונר – 'בראותנו שהרבי אינו מגיע ל770 יצאתי לחפש את הרבי, מישהו אמר לי שראה את הרבי הולך לכיוון בית הכנסת של בעלזא. נכנסתי לשטיבל ממשיך הרב גרונר לספר, וראיתי את הרבי עומד בפנים ומעיין בספר כלשהו. הרבי רמז לי שאני אחליף אותו עד לתום המניין והרבי חזר ל770.

מתברר שעם כניסת הרבי לשטיבל, התחוללה התרגשות בקרב המתפללים מאחר ורובם הכירו את הרבי, הם הרגישו מעין חוסר נעימות על כך שהטריחו את הרבי, אך הרבי כאמור נשאר עד שהמזכיר הגיע.

חידת חת"ת?

ההפך מתואר מרדכי,
נאמר כמספר תאריך יום
הולדת משיחנו.
כנגד בניו של אבינו השלישי,
אך מאחר שלא ברכו, לא
"זכה" בתואר,
מי הוא?

**בין הפוטרות נכונה תערך הגרלה
על הקדשה אישית לזכות בני
משפחתה בגיליון הבא
בעז"ה.**

אתן מכירות את זה?

"אני שונאת את...אני ממש פגועה ממנה"

רגע. עצרי לפני שאת שונאת.

את יודעת שאסור לשנוא אדם מישראל?

אסור מן התורה, כמו שנאמר "לא תשנא את אחיך בלבבך".

"את יודעת איך היא פגעה בי?!"

אני יודעת איך היא פגעה בך... אבל היא, יודעת??

ו"כשיחטא איש לאיש- לא ישטמנו (לא ישמור לו טינה) וישתוק,

אלא מצווה עליו להודיעו ולומר: למה עשית לי כך וכך? ולמה חטאת לי בדבר פלוני?

שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך"

אם מישהי פגעה בך, מצווה עליך להגיד לה זאת,

אסור לשמור לה טינה בלב!

אם את בוחרת למחול לה בליבך מבלי להוכיחה- זו מידת חסידות. ולא הקפידה תורה אלא על דברים שאדם שומר בליבו.

סיפור בניגונים

במהלך ההכנות לתהלוכה הגדולה בתש"מ בתל אביב, ישבו בזאל של הישיבה בכפ"ח מספר בחורים והחלו לחבר סיסמאות וג'ינגלים לתהלוכה.

כחלק מאותם סיסמאות ושירים, שלף התמים אבשלום קיל שיר, שחובר קודם לכן בתהלוכה בקרית גת על ידו (בסיוע הת' אליעזר יקונט), ושמו – 'הרבי שליט"א'.

השיר הנ"ל חובר על מנגינה ישראלית ידועה של שיר ילדים מפורסם.

השיר אומץ בחום ע"י חברי הנהלת התהלוכה, היות ומנגינה זו הייתה מפורסמת בקרב ילדי ישראל.

מאוחר יותר היה ניגון זה בשימוש גם בקייטנות חב"ד ברחבי הארץ, ושם נחשפו אליו חלק נוסף מאנ"ש והתמימים.

בחג השבועות תשמ"ג, שהה הרב משה דיקשטיין (שארגן בשעתו את התהלוכה בתל אביב) בבית חיינו, ושכנע את ר' משה טלישבסקי שיתחיל את הניגון בכוס של ברכה במוצאי החג, כאשר יעבור ליד הרבי. "אתה תתחיל משם ואני ליד הרבי ואז אראה אם הרבי יקבל או לא", אמר ר' משה דיקשטיין לר' משה טלישבסקי.

פועל, ר' משה טלישבסקי לא שר את השיר כאשר הגיעה השעה, ור' משה דיקשטיין החליט בחלקיק שניה לשיר את הניגון בעצמו. הוא נעצר מול פני הקודש והחל לשיר. חברי ועד המסדר ניסו לדחוף אותו קדימה, ו למשוך אותו למטה, אך הוא לא ויתר. הוא נאחז בשולחן של הרבי ושר את הניגון. הרב רמי אנטיאן ע"ה, שעמד מאחוריו והגן עליו בגופו שר ביחד איתו, וקומץ מהתמימים שהכירו את המילים והניגון ליוו אותו בשירה, ולאחר זמן, כשהגיעו למילים 'נתגבר על העולם' הניח הרבי את הכוס על השולחן (מאורע נדיר ביותר!) והחל לעודד בחוזקה בשתי ידיו את הניגון.

בשמחת תורה תשמ"ח, לאחר קריאת התורה, החל ר' ישראל דוכמן ע"ה לשיר את הניגון, וזכה לעידוד מהרבי לאורך כל השיר מאז ניכנס הניגון רישמית לרשימת ניגוני חב"ד בדור השביעי והושר תדיר בכוס של ברכה, בהקפות ובהזדמנויות רבות נוספות.

בשנת תשנ"ג, החלו להוסיף לראשונה את המילים "הרבי שליט"א מה"מ".

הרה"ח יצחק הורביץ/ר'איצ'ה מתמיד

ר' איצ'ה, המכונה "ר' איצ'ע דער מתמיד", היה מהחסידים הגדולים של אדמו"ר הרש"ב ואדמו"ר הריי"צ. מסירות הנפש של ר' איצ'ה והתמדתו היו יוצאי דופן. כשהיה בן 13 עזב את הבית וגלה לישיבה הידועה בקרמנצ'וג, ישיבה הקרויה בשם "דעם גדול'ס ישיבה". מקום זה היה מרוחק. ברגע שנודע הדבר לאביו של איצ'ה – מהר לחפשו. אך בסופו של דבר אביו הניח לו להישאר ללמוד משום שראה את התמדתו המרובה ללימוד עוד בגיל צעיר. כשגדל, הוקמה ישיבת "תומכי תמימים" בליובאוויטש, ר' איצ'ה חשק ללמוד שם. הוא למד מפיו של מורו ורבו של אדמו"ר הריי"צ, ר' שמואל בצלאל שעפטיל (הרשב"ץ).

סדר יומו היה מפליא ביותר: קם בהשכמה, טובל במקווה טהרה, ומתיישב ללמוד חסידות כמה שעות. לאחר מכן, היה עומד ומתפלל תפלת שחרית באריכות, כאשר תפילה 'רגילה' שלו ארכה בין שלוש לארבע שעות(!) לאחר מכן היה טועם איזה תרגימא ומתיישב ללמוד נגלה. כך ישב ולמד ללא הפסק עד תפלת מנחה וערבית. לאחר מכן, ישב ולמד עד השעות המאוחרות של הלילה.

ר' איצ'ה היה משפיע גדול ונדד ממקום למקום כדי ללמד את היהודים נגלה וחסידות בשפה קלה ומובנת לכל אדם, למרות הסכנה הרבה שהייתה כרוחה בדבר, שכן הקומוניסטים רדפו אותו, ר' איצ'ה המשיך בעבודתו במסירות נפש.

ואף לא פעם אחת נתפס.

על הרגעים האחרונים של ר' איצ'ע מסופר כי הנאצים ימ"ש היו חוטפים את יהודי ריגא, מכנסים אותם בבית הכנסת ובהתמלא הבית, מציתים אותו באש על כל הנמצאים בתוכו וכל מי שהיה מנסה להמלט מן הלהבות היה נורה מיד!

כך נשרף גם ר' יצחק על קידוש השם.

היה זה ביום יו"ד כסלו תש"ב. הגרמנים הובילו יהודים רבים בכוח אל תוך בית הכנסת ובאכזריותם ורשעותם העמידו יהודים רבים אחרים בחוץ כדי לצפות במחזה הנורא.

עדי ראיה סיפרו מאוחר יותר כי ר' איצ'ע פתח את ארון הקודש, הוציא ספר תורה ואמר: "אנו זוכים לקיים מצות מסירות נפש על קידוש השם ועלינו לעשות זאת מתוך שמחה'. הוא הניח את ידו האחת על כתפו של הרב אליהו חיים אלטהויז ואת השניה על כתפו של הרב יחזקאל פייגין (מזכירו המסור והנאמן של הרבי הריי"צ ויחד הם יצאו בריקוד..

ספרים עבי-כרס ניתן לכתוב על דמותו של חסיד וצדיק זה, אך אין כאן המקום לכך.

מעניין לציין מה שסיפר הרה"ח ר' יהודה לייב גרונר, ממה ששמע בעצמו מפי כ"ק הרבי: יום אחד נקרא בבהילות להיכל קודשו של חמיו – כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע.

בהיכנסו, מצא את הרבי כשהוא שוכב על הארץ ללא הכרה והרופאים עושים כל מאמצים להשיב את נפשו. בירור קצר העלה, שהדבר קרה בעת שהרבי קרא מכתב מאחד החסידים אשר תיאר בפרוטרוט כיצד התאכזרו הנאצים ימ"ש בר' איצ'ה עד שיצאה נשמתו הטהורה בקדושה ובטהרה, ומרוב צער התעלף הרבי נ"ע ואיבד את הכרתו.

אבן הגיוון
צניעות

התבקשתי לכתוב על צניעות, נושא ענק,
מאיפה אתחיל?!
שמעתן על 'צניעות בכל המובנים'?
בנושא יש כמה וכמה עניינים.
אז בואו נתחיל,
מה זה בשבילך צניעות?
אוקי בת חב"דית - אני כן.
במה זה מתבטא?
באו נחשוב, לפי מה אני מקטלגת את עצמי?
את חסידית, לא?
לפי החיצוניות, הלבוש, כי תכלס אנחנו גשמיים.
אז בואו נדבר על זה רגע,
להתלבש צנוע,
יכול להיות חולצה שמכסה את המרפק,
חצאית שמכסה את הברך.
אוקי, זהו.
אנחנו עומדים בקריטריונים.
ומה?
אז למה כל כך מעסיק אותנו העניין הזה של צניעות?!
תמיד שהמורה מתחילה לדבר על זה,
אנסה להרדם. זהו, אני ישנה, אל דברו איתי.
ואז מתחילות הדילמות.. בכל הפרטים הלכאורה קטנים.
כמו הכפתור הנוסף,
הגרבי קרסול מעל הגרביים.
אולי זה מותר?
אולי בכל זאת, נמנע מזה?
ככה פחות מתאים לילדה חסידית חב"דית שכמוך..
בזה שאת הולכת ברחוב רואים עלייך - את ליובאוויטש.
ברגע שאת יודעת שאת מסוגלת להפוך ת'עולם,
כן, גם הצניעות שלך, ההתגברות הקטנה שלך.
שלך.
כן, את שליחה של הרעבע,
ו"שלוחו של אדם כמותו" - כמותו ממש!
סיפור יפה לסיום, שיחדד את הנקודה,
תחזיקו חזק,
כי הוא ענק!

היה יהודי, שהיה מקורב לחב"ד, יואל שמו..
היה לו מכר חסיד, שהשפיע עליו רבות.
יום אחד, יואל קיבל סטרס, שטף דם חמור בראש..
החסיד היה מגיע לבקרו מדי יום בבית הרפואה,
מלטף אותו, שר לו ניגונים, מחבק אותו, ופשוט דואג לצרכיו..
כשמצבו החמיר ויואל הפך לצמח,
משפחתו התייאשה והפסיקה להגיע.
למרות הכל,
החסיד המשיך בפעולותיו הטובות ובבקוריו התדירים.
ולפתעעע..
הכל השתנה.
בוקר אחד, אותו מקורב פקח עין אחת,
החסיד התלהב,
וקרא לו "יואל, יואל, אתה שומע אותי? יואל???"
הוא פקח גם עין שנייה.
ולפני שהחסיד רץ לקרוא לרופאים,
רצה לוודא שהוא באמת שומע,
שהוא אכן חזר לעצמו.
ואז שאל אותו,
"יואל?
אתה יודע מי אני?"
ויואל ענה "וודאי,
אתה רעבע שניאורסון!"
החסיד השתומם, "מה??"
ואז קלטו!
"שלוחו של אדם - כמותו"
כמוהו ממש!

אני, זה לא רק אני,
אני מייצג פה משהו, מישהו.
אני שייך לרעבע, אני חסיד, שליח!
..
אני, זה לא רק אני,
אני מייצגת פה משהו, מישהו.
אני שייכת לרעבע, אני חסידה, שליחה!
המראה שלי,
ההתנהגות שלי,
האם הם באמת משקפים זאת?!

התרגשות עמדה באוויר. פריטים אחרונים נארזו בידיה המיומנות של אם משפחת לוי, הכל היה מוכן לנסיעה.
רבקי עמדה בפתח הבית, ידה האחת אוחזת במזוודה ובתיק, והשניה במזוזה.
היא העיפה מבט אחרון על הבית, אותו לא תראה חודש שלם.
למרות ההתרגשות והציפיה לבאות, הרגישה צביטה בליבה, נופפה את ידה פעם אחרונה לחודש זה לעבר בני משפחתה הנרגשים.
המונית צפרה, נשיקות באוויר הוחלפו, והנה היא בנסיעה, לעבר שדה התעופה..

...

תשרי עבר עליה בהתרוממות מיוחדת, הרגישה קרובה מתמיד. שיעורים, התוועדויות, ניגונים, העוצמה, החיות, האווירה. היא עתידה לחזור הביתה מלאה במאגרים, עד לתשרי הבא, ובעצם לכל החיים.
באחד הימים האחרונים, הלכה עם חברה לקנות מתנות לאחים, שיהיו מאושרים ויציינו בגאווה 'את זה קנו לי מה'רבי'.. נכנסה לחנות מוצרי חשמל, ויצאה עם מצלמה, כזו שחיפשה זמן רב..
לאחר כמה ימים של שהייה בארץ, הספיקה להתאפס על עצמה, יצאה לצלם צילומי חוץ, לבדוק את מצלמתה החדשה. לתדהמתה, כל מה שצילמה, הראה את עצמו כפי שהוא יראה.. בזמן הגאולה!! לדוגמא: צילמה עץ, יצא לה עץ עם בגדים ומגדנות שונות.. היא הותירה את תמיהתה בליבה, וחזרה לביתה מהורהרת..

...

במדור זה, נעקוב אחרי רבקי ומצלמתה, ונלמד דברים חדשים.
נעסוק בדברים שכולן יודעות מסיפורי הגן, אולם נעמיק בהם יותר.
מקווה שתהנו ותחכימו, להתראות בשבוע הבא..

מה את אומרת?

מושקא יצאה מהאוטובוס ובידה שקית מרשרשת, קצת חשש, אך בכל זאת עושה את זה, "סליחה, אפשר להציע לך נרות שבת?"

"בשמחה".

"השבוע מדליקים ב18:45, שבת שלום!". "יששש" מושקא חשבה לעצמה, "ב"ה הצלחתי להשפיע על עוד אחת", חיוך.

בדיוק אז זה קרה, בלי הכנה מוקדמת, ניגשת אליה אישה: "סליחה, אני רואה שיש לך תמונות של הרבי מליובאוויטש.. את יכולה לספר לי עליו?" "אה.." נבוכה.

"אההממ.." אוף.

האישה מביטה במושקא בציפייה.

"איך אני יכולה להשפיע" חושבת מושקא, "אם אני בעצמי לא מספיק חדורה??"

אז יצאנו עם הכתבות שלנו לראיין כמה בנות, לראות מה יש להן לומר על זה..

**מראיינת – "שלום. כבוד לנו לארח אתכן באולפנינו:)
אז ככה, איך אפשר להשפיע על הסביבה אם אני לא מספיק חדורה עדיין?"**

דינה. דרום הארץ. עולה לי"ב.

קודם כל אנחנו חסידות, וחסידות עושות מה שהרבי מבקש בידיעה מוחלטת שזה הדבר הכי טוב שיש לעשות.
ואם הרבי מבקש מאיתנו ללכת ולהשפיע – הולכים להשפיע.
משפיעים, מאירים את הסביבה. הרבי יודע שיש לנו יצר הרע, ושלא תמיד זה קל לנו, ולא תמיד זה מדבר אלינו לצאת להשפיע.. אנחנו סומכות על הרבי בעיניים עצומות, מה שהרבי אומר – עושים.
דבר שני, כשאת בעצמך תצטרכי להשפיע ולשכנע אחרים תושפעי גם את עצמך מהדברים, כי איך יכולה לטעון משהו שאינך מאמינה בו, אט אט זה יחדור ויפול אצלך את העניינים.
דבר שלישי, כשאת משפיעה ומאירה את הסביבה את שליחה של הרבי, את צריכה לזכור שבידייך יש את כוחות המשלח(!) הרבי איתך בכל צעד, מכניס לך את המילים הנכונות לפה, זה הרבי שפועל ואת רק השליחה.
המחשבה הזאת מרגיעה,
כשאת יודעת שנשיא הדור הוא זה שמביא לך את הכוחות. ולדעת שאת בסך הכל חבל שמקשר בין הרבי לסביבה עליה את משפיעה. את זאת שנבחרת להעביר את הדברים, זכות.
יהי רצון שתאירי את הסביבה שלך, ובזכות זה נזכה כבר לגאולה נאו.

ח.צ. צפת. עולה לח'.
בשביל להשפיע לא צריך
להיות מושלם, גם כשאת רק
הולכת ברחוב עם בגדים
צנועים, למשל, את כבר
משפיעה על הסביבה.

דבורי, מרכז הארץ. עולה לי'.
שאלה יפה נשאלת כאן.
אבל אני באה ושואלת שאלה
אחרת.
הרבי בא בשיחות ושואל
אותנו שאלה אחרת לגמרי.
מה אם הכולת בכה
שאתה עדיין לא חזור?
מה אמאה הסביבה שלי
בכה שאני עדיין לא
חזורה??
אני בכיתי לדעת מה האמת,
אבל הסביבה שלי לא בכתה
וביכולתי להשפיע עליה.
ואם מגיע היצר המתחכם
שלנו בלבוש מתחסד
ומשכנע אותי שאני לא
מספיק חזורה ואיך
אפשר בכלל לדרוש לשניה
לעשות את זה אם אני עצמי
לא בטוחה בזה באמת
אחוז??
אבל מה אמאה חברה שלי
בזה שאני לא מספיק
חזורה?
אני יודעת הרי שזה האמת
אבל רק לא בטוחה בזה
לגמרי. אני יודעת אלף, אני
אלמד אלף אני יודעת ב'
אלמד ב' אני לא בטוחה מה
הוא גימל? אם אשאל ואבדוק
מה הוא גימל וברגע שאדע
לא אחכה עד שאפנים לגמרי
אלא אפילו את זה לעולם
סביבי,
שגם יכולה לדעת.
וכמובן שכשאני משפיעה, אם
הדבר מחלחל גם אליי פנימה.
מאהבת ישראל לא
מפסידים:)

יומא דפגרא

ט"ז אלול:

*הסתלקות ר' אליהו אריה פרידמן, (מייסד ישיבת תומכי תמימים בצפת).

י"ז אלול:

*נישואי הוריו של אדמו"ר הזקן, (ר' ברוך והרבנית רבקה פוזנר).

*הרבי הניח את אבן הפינה להרחבת בית המדרש 770, (טקס שנערך ביוזמת הנגיד מר דוד צ'ייס).

ח"י אלול:

*הולדת הבעש"ט ואדמו"ר הזקן.

*גילוי הבעש"ט בעולם.

*התחלת הלימודים בתומכי תמימים.

י"ט אלול:

*אדמור הריי"צ התחיל להתגורר ב770.

כ' אלול:

*הולדת הרה"ח שלמה חיים קסלמן (משפיע בישיבת תומכי תמימים בברית המועצות ובכפ"ח).

כ"א אלול:

*אדמו"ר הריי"צ נסע לריגא, בעקבות פרץ מלחמת העולם השניה.

*התקיימה חנוכת הבית ל770.

כ"ב אלול:

*פטירת הרה"ח אברהם פריז.

כ"ה אלול:

*יום זה נקבע מספק יום השנה של ר' דובער שניאורסון, אחיו של הרבי, שנפטר בשואה ולא נודע יום פטירתו. ביום זה נוהג הרבי לומר עליו קדיש.

כ"ו אלול:

*הוכנס ספר התורה השלישי של ילדי ישראל, (זאת הפעם היחידה שספר התורה הוכנס בתאריך שונה מכ' מנחם אב)

כ"ז אלול:

*פטירת הרב זלמן יפה, מעסקני חב"ד באנגליה שזכה לקרובים רבים מהרבי.

כ"ח אלול:

*הולדת הרב מנחם מענדל שניאורסון, בן דודו היחיד של הרבי.

כ"ט אלול:

*יום הולדת אדמו"ר הצמח צדק להוריו ר' שלום שכנא ומרת דבורה לאה אלטשולר, בעיר ליאזנא.

ט"ו אלול-יום התייסדות תומכי תמימים

צעדים מדודים על שביל העפר, מבטו תר אחר דבר מה.

"שולם עליכם, ר' איד, מחפש משהו?" שאלו חסיד, בעל זקן אדמוני, בחמימות.

"אני מחפש.. אני מחפש את-" עינו נדלקו באור זך ושפתיו הגו את צמד המילים ביראת כבוד "תומכי תמימים"

שריקת התפעלות נפלטה מפי החסיד הצעיר "פשששש, את תומכי תמימים אתה מחפש!" גם עיניו אורו לפתע "אחרי 'האכסניה של בערקה' ליד 'השטיבל הגבוה'".

....

ביד רועדת הוא נשק למזוזת המבנה הקטן, ונעצר על עומדו ברטט.

תומכי- תמימים- ליובאוויטש- שבליובאוויטש.

הוא התקדם לעבר דלת עץ, 'הזאל הגדול' כך כתוב עליה בשלט קטן.

הוא פתח אותה, ולעיניו התגלה מחזה כמו לקוח מעולם אחר.

שורות שורות של ספסלי קרש פשוטים, על ידם שולחנות ארוכים.

ו....תמימים, כמה עדינות נסוכה על פניהם, רכונים על גמרות עבות כרס.

הוא הביט בתמימים האלו, וראה בהם משהו שונה.. הוא התקשה להגדירו במילים.

הייתה בהם... אמת. זו המילה שחיפש. אמת פנימית כזו. התר... מכל של "חיצוניות".

תמימים שעושים את עבודתם באמת.

והייתה בהם אהבה. אהבה עזה. כל כך הרבה אהבה. הם אהבו זה את זה, התמימים. הם אהבו את הנהלת הישיבה שאהבתם כבנים. והם אהבו, כל כך אהבו, ... הרעבע. אהבה חזקה. אהבת נפש.

...ה בהם נאמנות, מוחלטת, מבלי לשאול שאלות.

והייתה מסירות. מסירות איתנה. מבטם כמו אמר "הכל, הכל, בשביל הרעבע. קחו לי את הכל, את נפשי ואת חיי, הכל, בשביל הרעבע."

אקטואלי

"חדר שני" זה השלט הבא שקדמו.
הוא נכנס והמראה הוריד לחלוחית מעיניו.
מספר תמימים, עטורים בתפילין, בעיניהם דביקות
עצומה, תשוקה.
"כיצד ייתכן הדבר?" תהה לעצמו "התפללתי לפני
מספר דקות מנחה, ב"שטיבל הגבוה" השעה הייתה
אז שתים בצהרים?!"
הקונטרס המונח של השולחן ענה לו את התשובה,
"קונטרס התפילה", לכ"ק אדמו"ר הרש"ב.
"אלו ה"עובדים" תפס לפתע.
הוא הביט בהם מהופנט ומשתומם.
העולם, כמו לא תפס מקום. הזמן, כמו נעצר מלכת. רק התמימים
והקב"ה.
הוא הביט בתמים שעמד ליד החלון הרחב.
כה צעיר הוא היה, חתימת זקן קטנה הייתה על פניו העדינות.
הוא התנועע קלות, מעיניו העצומות ירדו
דמעות קטנות, "ברוך שאמר" שמע לחישה
מתנגנת מפיו.
הדמעות דבקו גם בעיניו. "ניכר עליו שהוא
'עומד לפני המלך'"
הרהר לעצמו בהתרגשות.

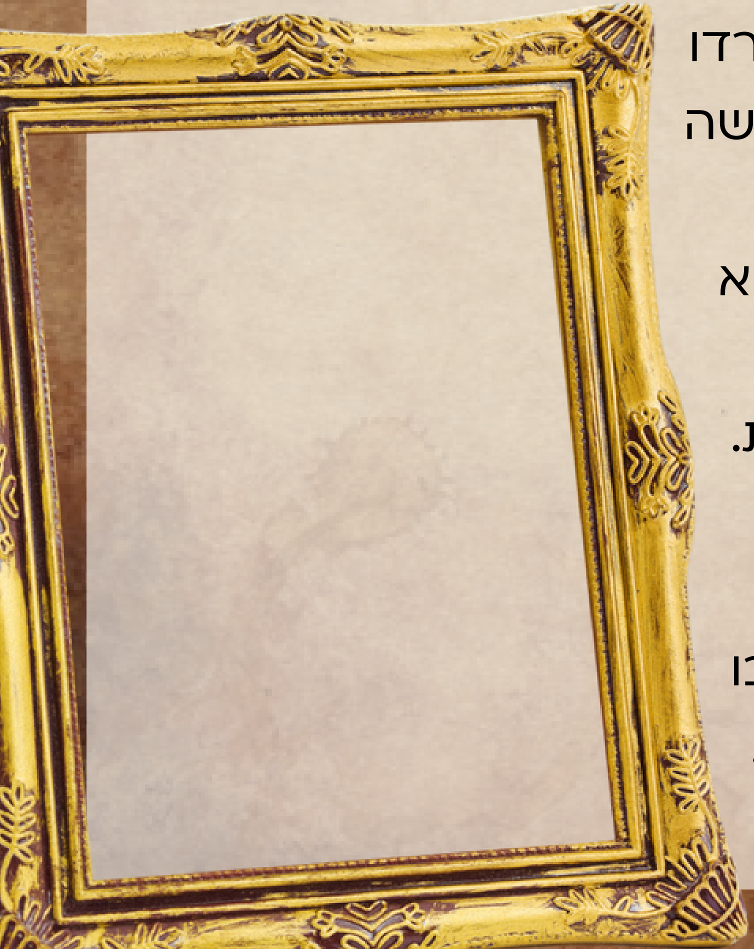

....
תומכי תמימים.
צמד מילים הטומן בחובו
את תמצית החיים.

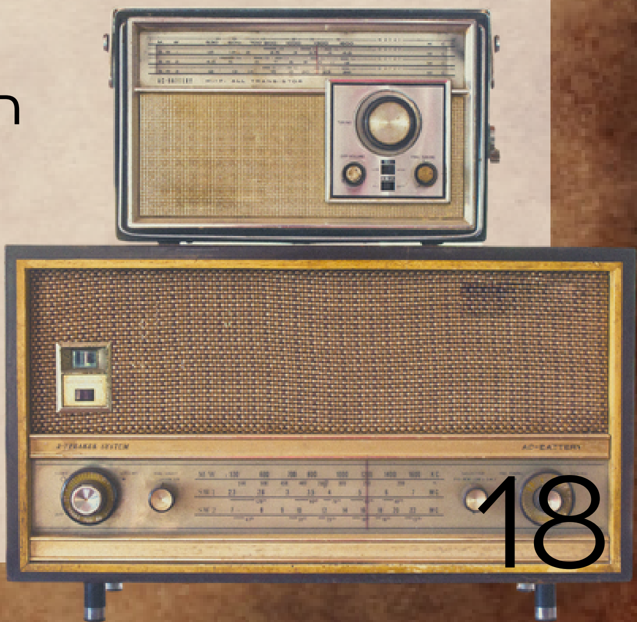

ח"י אלול-יום הולדת שני המאורות הגדולים

גדולי תלמידיו של המגיד ממעזריטש, שהסתופפו בצל אור השלהבת הגדול, חברים ואוהבים בלב ונפש היו. לא ייפלא אפוא, שבאחד הימים, כשנודע להם כי בנו של אחד מהם יצא לתרבות רעה, נעצבו אל לבם. צרתו של חברם הייתה דאגתם. חיפשו אפוא דרכים להשיבו אל הדרך הישר העולה בית ה' יתברך.

ברי הדבר, כי אביו של הנער, מתלמידי המגיד, עשה כל אשר ביכולתו כדי להשיב את בנו למוטב.

בגדלות רוחו השקיע בכך מאמצים כבירים, אך לבו של הנער נאטם. ערלת הלב כיסתה את רגשותיו, והוא לא האזין להפצרותיו של האב, גם לא לנטפי מילותיו שביקשו לחברו שוב לשורש נשמתו.

משראו תלמידי המגיד בכך, הבינו כי יש לעשות דבר מה חריג ושונה כדי לזעזע את נשמתו של הנער, אך לא ידעו איך וכיצד. לאחר מחשבות ודיונים, החליטו להטיל חרם על הנער, בתקווה שבכך יהיה די כדי להחזירו למוטב. מדובר היה בעונש נורא ואיום; רק פעמים מעטות נהגו כך.

אולם דומה כי לא הייתה ברירה אחרת. אף על פי כן, חששו שמא יזיקו יותר מאשר יועילו, ועונש זה ידחה את נשמת הבחור לנצח מדרכה של תורה ויהדות לבלי שוב. נמנו וגמרו אפוא להיכנס אל הרב המגיד ולשאול את פי קדשו, לדעת את הדרך אשר יילכון בה. שלחו אפוא את אחד התלמידים להיכנס אל הקודש פנימה ולשאול את פי המגיד.

התעגמו פניו של המגיד בצרת תלמידו, וחריצים של מחשבה עמוקה נחרשו במצחו הזך. לבסוף הרים את עיניו הטובות, ואמר בשקט: "הלילה בחצות אעלה למעלה, ואשאל".

לא היה צריך התלמיד – שאף הוא היה לימים מנהיג לאלפים – לשאול יותר מדי. הבין כי הרבי יעשה "עליית נשמה" וישאל את מי שישאל. אין תשובה טובה מזו.

למחרת התייצב התלמיד בפני הרבי, וזה השיב: "נאמר לי כי בעניין זה יש להתייעץ עם זלמנ'יו ולשמוע את חוות דעתו", אמר והתכוון לצעיר תלמידיו הלא הוא רבי שניאור זלמן, בעל התניא.

נגשו אפוא התלמידים אל רבינו הזקן, הציגו בפניו את העניין ושאלו את פיו. נתהרהר רבינו לדקות ארוכות, והשיב בפקחות:

"עצה יש לי בעבורכם. אמנם תתאספו עשרה מכם ותטילו חרם על הבחור, אולם בשעה שתאמרו את המילה ח-ר-ם, תכוונו על המילה כ-ר-ם, ולא חלילה חרם של ממש; ובלבכם תייחדו טוהר של מחשבה, כי ה' יערה עליו רוח ממרום ויכניסו בחזרה לכרם בית ישראל, ושארית ישראל לא יעשו עוולה. אולם הוא עצמו לא יידע מכך, וכשיחשוב שמטילים עליו חרם, ייבהל וישוב מדרכו הקלוקלת".

הרעיון הפיקחי מצא חן בעיני החבריא קדישא. גם יזעזעו את הצעיר וגם יימנעו מלהשתמש בעונש הנורא של חרם. שבו אפוא אל המגיד ממעזריטש וסיפרו לו דברים כהווייתם.

חלשה דעתו של הרב המגיד – כיצד הוא, המנהיג, לא חשב על רעיון כה פשוט שפותר את בעיית החרם. ובכלל, מדוע שלחו אותו משמים לקבל את הפתרון דווקא אל צעיר התלמידים, ומדוע הפתרון לא נמצא אצלו, מנהיג עדת החסידים, ממלא מקומו של מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש אשר צריך לדעת ללכת כנגד רוחו של כל אחד ואחד, באשר יהיה.

חשב המגיד שמא יש בכך רמז משמים כי הגיעה העת להעביר את המנהיגות והנשיאות של עדת החסידות אל התלמיד הצעיר זלמנ'ו, ומכאן ואילך, הוא אשר יצא ואשר יבוא לפני העדה וינהיגה כדת.

באותו הלילה שוב עשה הרב המגיד עליית נשמה, והגיע אל היכלות טוהר שמימיים, ושאל את מי ששאל, האם עליו להעביר את מנהיגות עדת החסידים לידי רבי שניאור זלמן תלמידו? נענו ואמרו לו כי גם שאלה זו עליו לשאול את זלמנ'ו עצמו, והוא אשר יענה לו כדת.

שעות ספורות לאחר מכן, נקרא רבי שניאור זלמן לחדרו של הרב המגיד הקדוש. בדחילו וברחימו עמד לפני מורו ורבו, מופתע מדוע ועל מה נקרא אל הקודש פנימה בפתע פתאום בלי הכנה מוקדמת.

הביט בו המגיד בעיניו הטובות, וסיפר לפניו השתלשלות הדברים כהווייתם, על כך שחשב להעביר לו את שרביט ההנהגה. אלא כששאל על כך בשמים, השיבו לו לשאול את פי תלמידו.

נרעש רבי שניאור זלמן מעצם המחשבה כי ימלא את מקומו של הרבי, ונפל מתעלף. לאחר שהקיצוהו, נענה ואמר למגיד: "רבינו, אין בכך שום שאלה. בוודאי שהמנהיגות צריכה להישאר אצל מורנו הצדיק, שינהיגנו עד ביאת ינון בקרוב ממש".

"אם כן, מדוע דווקא אצלך נפלה המחשבה הנכונה לגבי הנער?" הוסיף הרב המגיד להקשות.

נענה אדמו"ר הזקן: "משום שאתם הנכם משה שבדור, ומשה שבדור הינו אמת ותורתו אמת, ובדרגת אמת זו אין מקום לחשוב על "קונצים", שאינם אמת בטהרתה. מה שאין כן אני..."

יום כנגד חודש?

אני אוהבת את האור הזה, הצהבהב, שמאיר כעת את חדרי.
האור הזה, אור מנורת הלילה שלי.
כל לילה אני מדליקה אותה ואורה כמו מאיר גם אל תוכי, עוזר לי להתבונן לעומק,
לערוך את חשבון הנפש שלי, האישי.
המחר שלי יראה אחרת, זו ההבטחה איתה אני עוצמת עיני מדי לילה.
אבל הלילה, אני מבטיחה לעצמי עוד הבטחה,
מחר גם חשבון הנפש שלי יראה אחרת.
מיום ח"י אלול עד ערב ראש השנה, חשבון הנפש שלי יכיל חודש שלם!
בכוחו לתקן חודש שלם מן השנה החולפת.
יום כנגד חודש.
יום כנגד חודש?
האומנם?!
אני לא זוכרת מה אכלתי אתמול, אז איך אזכור מה עשיתי לפני חודש,
חודשיים, עשרה??
....
כל חודש מסמל משהו, לכל חודש יש מוטיב משלו.
(עניינו של חודש אדר, לדוגמא, נחשי? יפה, שמחה! איך עלית על זה;))
חשבון הנפש יכול להתמקד בנושאים של כל חודש.
כמו, כשיגיע זמנו של חשבון הנפש על חודש אדר, שאלי את עצמך-
'כמה הייתי שמחה השנה, גם כשלא הכל הלך...?'
כדי להקל עלייך, הבאנו לך את הכל במסודר,
התאריך באלול, החודש אליו הוא מקביל, עיינינו של החודש, ורעיון להחלטה טובה יומית מתאימה (אבל כמובן שאת יכולה לחשוב בעצמך על החלטה כזו..).
רק נשאר? ליישם או יותר נכון, לחשבן (מלשון חשבון נפש;))
בהצלוחע..

אקטואלי

ח"י אלול | תשרי | תפילה | להוסיף קטע לתפילה / לכוון יותר בקטע מסוים.
י"ט אלול | חשוון |שיגרה | לבדוק את עצמי, האם אני מכניסה טוב וקדושה בחיי השיגרה?
כ' אלול | כסליו | אור | להאיר פנים למשפחה, לחברות.
כ"א אלול | טבת |קור | לקיים מצוות בחום והתלהבות, לגרש את הקרירות בעבודת ה'.
כ"ב אלול | שבט |טבע | למצוא את ההשגחה הפרטית במקרים שמתרחשים לי היום.
כ"ג אלול | אדר |שמחה | לעשות הכול מתוך שמחה, גם כשלא כול כך הולך..
כ"ד אלול | ניסן |יציאת מצרים | להתגבר ולעשות היום משהו שקשה לי.
כ"ה אלול | אייר |אהבת ישראל | לבדוק את עצמי כיצד אני מקיימת מצווה זו עם משפחתי וסביבתי.
כ"ו אלול | סיוון |תורה | להוסיף משהו בלימוד התורה (חומש יומי / ספר המצוות).
כ"ז אלול | תמוז |תענוגות | לעשות היום כל דבר לשם שמים (כמו אכילה, מנוחה וכדו').
כ"ח אלול | אב |גאולה | לתת צדקה לזירוז הגאולה/ ללמוד ענייני גאומ"ש (גאו"ממש;)) .
כ"ט אלול | אלול |סליחה | לבקש סליחה מאדם שפגעתי בו או למחול בלב שלם למי שפגע בי.
....
המחר שלי יראה אחרת, זו ההבטחה איתה אני עוצמת עייני מדי לילה.
אבל הלילה, אני מבטיחה לעצמי עוד הבטחה,
מחר גם חשבון הנפש שלי יראה אחרת.

דפיקה נשמעת,
על דלת העץ הקטנה שבביתי,
דפיקה עדינה, רכה.
נקישה נשמעת,
על דלת פשוטה בגוון בהיר, קטיפתי,
מי הוא המבקש אותי??
עיני לעינית נצמדת,
כה אמיתי????
....
קול נשמע,
קול דפיקה.
מי הוא כה,
הדפק בשקיקה??
דודי דופק,
"פתחי לי"
הוא דוחק.
....
עיני לעינית נצמדת,
כה אמיתי!!!!
אדוני, אורי, רבי, מלכי!
נוקש, מבקש,
"פתחי לי, אחותי"
ואני?
חרדה, פוחדת,
לפתח הדלת?
בושה אני, חוששת....
....
במסירות הוא עומד שם,
בסבלנות הוא מחכה.
ממשיך לדפק גם,
גם אין כל מענה...
מחוץ לביתי הוא ממתין,
רוצה שאפתח, מאמין.
....

רואה הוא אותי,
גם מעבר לדלת....
יודע מה קורה בביתי,
גם מבלי שאומרת..
מדוע גם כן אינך פותח,
למה על הידית אינך לוחץ?
מדוע נוקש, טופח,
הלא תוכל פשוט להיכנס?
....
דודי דופק,
מחכה, בודק,
לא למעני,
למענך אני שואל...
התחפצי להכניסני?
רבי נוקש,
לדעת מבקש,
התבקשי להזמינני?
האם הקשר,
גם לך הוא חשוב?
האם הקרבה,
רצויה היא, מחכה שאשוב?
....
דפיקת געגוע נשמעת,
קולו של הדפק,
בוחן בודק,
קולו של הדוד, נשיא,
קול של אב המשתוקק-
התפתחי לו אחות,
רעיה, יונה תמה,
התכניסי לחייך?
קול נקישה עדינה.

גם את רוצה שיהיה לך מקום באזור הזה? פני אלינו עוד היום. שיר, תובנה, סיפור יפה, טיפים, או כל דבר אחר שהיית רוצה לשתף את הקוראות. מחכות לך;)

אז לפני שנכנס לעומק התפילה, לפני שנבין אותה ונתחבר אליה
בואו נראה כמה מילים של אדמו"ר הריי"צ על תפילה
ונתחיל להיכנס לעניין:

"תפלה, תפלה חסידית, היא מהדברים שאינם ניתנים להימסר במלים ובסיפור. המלים והסיפור יהיו רק על האברים החיצונים של התפלה. כל אשר ביכלתנו לספר ולדבר בתיאורה של תפלה חסידית לפנים, הרי זה רק על חיצוניותו של המתפלל, איך שהיה מסור כל כולו בעבודת התפלה, לא ראה ולא שמע את הנעשה סביבו. אך, כל זה הוא רק החיצוניות של תפלה. תפלה עצמה היא עבודה שבלב, לב הוא חיים, תפלה היא חיות, עבודה שבלב היא תפלה, כלומר, חיים חיוניים.

רואים אנו בחיי היום יום הפשוט, כאשר יהודי פשוט מתפלל, הרי זה בחיות, הוא מבטא מלות התפלה בעונג תמימותי ובסקרנות כזו, שרואים שכל מלה מעניקה לו חיות. הייברכויי, הייקדושהיי, הייאמןיי, הייאמן יהא שמיי רבאיי חיים ושמחים אצלו. באותו רגע הוא נטול דאגות, הוא שבע בתפלתו ובאמירת התהלים שאחרי התפלה.

כך הדבר ביהודי הפשוט ביותר, היודע פירוש הפשוט של המלים החרותות על הייעמודיי -- יידע לפני מי אתה עומדיי. ישנס אבל יהודים תמימים פשוטים ונעימים כאלה, שגם את פירוש המלים הפשוט אינם יודעים, אלא חזקה בהם האמונה בהשיית, והם יודעים שענין התפלה. הוא שמדברים לפני הבורא היחיד יתברך.

ידיעה זו נותנת להם חיות במלות התפלה, בייאמןיי, ובייאמן יהא שמיי רבאיי. ענין התפלה אצל בר הדעת הוא השתפכות הנפש, דבר של ייתידות'י, כל אחד לפי דרכו. בהשתפכות הנפש אין אופן כללי, בכל אחד היא בהתאם למהלך נפשו.

בליובאוויטש ראו איך מתפללים, מה נקרא -- תפלה, גם תפלה של השכלה וגם תפלה של עבודה, תפלה של ימי חול ותפלה של שבת, תפלה של כל השנה ותפלה של ראש השנה ועשרת ימי תשובה -- ומה שראו בליובאוויטש אי אפשר להביע במלים.

הריני בטוח שבחלק מסויים של אנייש ותלמידי התמימים, דיעליחם יחיו, נשאר חקוק בלבותיהם וברגשותיהם מה שראו ושמעו בליובאוויטש, דבר שצריך לתת להם כוח לעסוק בחסידות, גם בלימוד החסידות ובעבודה שבלב ועם הלב וגם בדרכי החסידות."

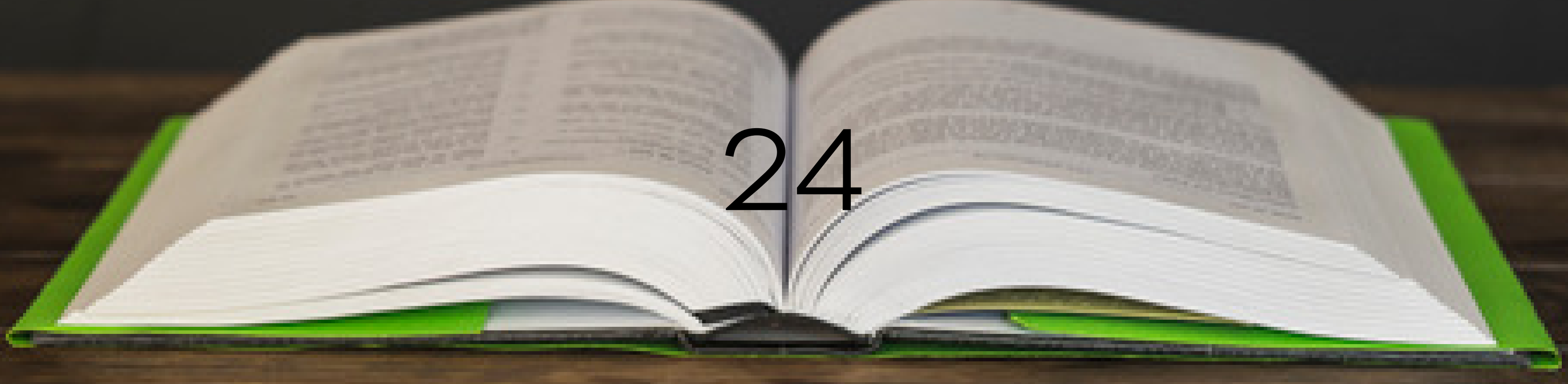

אז קצת הבנו מה היא תפילה, למדנו איך הייתה נראית התפילה בליובאוויטש, והבנו שאצל כל אחד ואחת התפילה היא אחרת, אבל כדי שנצליח להגיע לתפילה המיטבית שלנו צריך להבין קצת מה אנחנו אומרות בתפילה ואת זה בעז"ה נתחיל להסביר שבוע הבא..

ירחון **הפצת בשורת הגאולה** לבנות אנ״ש

לזכות איילת בת אסתר הצלחה בכל

לרפואת יחיאל משה מתתיהו בן לאה נעמי